

ODPUST ZUPEŁNY MOŻNA UZYSKAĆ GO W OZNACZONYCH DNIACH I OKOLICZNOŚCIACH:

- Za publiczne odmówienie hymnu *Veni Creator* – 1 stycznia i w uroczystość Zesłania Ducha Świętego (odpust częstkowy - za pobożne odmówienie tego hymnu w inne dni).
- Za odmówienie w każdy piątek Wielkiego Postu po przyjęciu komunii świętej modlitwy *Oto ja...* przed obrazem Pana Jezusa Ukrzyżowanego (odpust częstkowy - za odmówienie tej modlitwy w inne dni roku w podobnych warunkach).
- Za uroczyste odmówienie *Przed tak wielkim Sakramentem...* z wezwaniem i modlitwą w Wielki Czwartek i w uroczystość Bożego Ciała (w innych okolicznościach – odpust częstkowy).
- Za udział i ucałowanie krzyża świętego w czasie uroczystej adoracji w Wielki Piątek.
- Za odnowienie w jakiegokolwiek używanej formule przyrzeczeń chrztu świętego:

a) w czasie nabożeństwa w wigilię Wielkanocy,

b) w rocznicę własnego chrztu (w inne dni – odpust częstkowy).

- Za publiczne odmówienie aktu zadośćuczynienia O Jezu Najśladczy, któremu za miłość...w uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa (w inne dni – odpust częstkowy).
- Za ucałowanie przedmiotu kultu religijnego (krzyża, różańca, szkaplerza, medalika) poświęconych przez papieża lub biskupa (oprócz odpustów częstkowych), można uzyskać odpust zupełny w uroczystość św. apostołów Piotra i Pawła. Dodatkowo należy odmówić wyznanie wiary.
- Za publiczne odmówienie aktu poświęcenia rodzaju ludzkiego Jezusowi Chrystusowi w uroczystość Chrystusa Króla (w inne dni odpust częstkowy).
- Za nawiedzenie cmentarza z równoczesną modlitwą (może być myślna) za zmarłych, w dniach od 1 do 8 listopada, można codziennie uzyskać odpust zupełny, tylko za zmarłych (za nawiedzenie cmentarza w inne dni – odpust częstkowy (również za zmarłych)).
- Za nawiedzenie kościoła lub kaplicy oraz odmówienie *Ojcze nasz* i *Wierzą w Boga* w Dniu Zaduszny. Odpust ten można ofiarować tylko za zmarłych.
- Za publiczne odmówienie hymnu *Ciebie Boga wysławiamy...* w ostatni dzień roku, jako podziękowanie Panu Bogu za otrzymane łaski (jako podziękowanie w inne dni - odpust częstkowy).
- Za przyjęcie Pierwszej Komunii Świętej albo za pobożny udział w obrzędach Pierwszej Komunii Świętej. Odpustu zupełnego może dostąpić kapłan odprawiający pierwszą Mszę świętą i wierni, którzy w niej uczestniczą.
- Za udział z pobudek religijnych w uroczystym nabożeństwie eucharystycznym na zakończenie Kongresu Eucharystycznego.
- Za odprawienie rekolekcji przynajmniej przez trzy dni.
- Za uważne wysłuchanie kilku nauk misyjnych i uroczystym zakończeniu misji.
- Za przyjęcie z pobożnym usposobieniem błogosławieństwa papieskiego *Urbi et Orbi* (nawet przez radio lub telewizję).
- Za udział w nabożeństwie podczas wizytacji biskupiej w parafii.

- Za nawiedzenie kościoła parafialnego w dniu święta patrona i 2 sierpnia (Matki Boskiej Anielskiej).
- Za nawiedzenie kościoła, w którym odbywa się synod diecezjalny.
- Za nawiedzenie kościoła lub ołtarza w dniu konsekracji przez biskupa.
- Za nawiedzenie kościoła lub kaplicy zakonnej w uroczystościach Założyciela zakonu.

Gdy nie ma kapłana, który mógłby udzielić umierającemu sakramentów świętych i odpustu zupełnego, udziela go Kościół w chwili śmierci, jeżeli ciężko chory jest "odpowiednio" dysponowany i o ile za życia modlił się. Aby uzyskać odpust, wskazane jest pokazanie umierającemu krzyż. Odpowiednią dyspozycją w godzinie śmierci jest stan łaski uświęcającej i wolność do przywiązywania do jakiegokolwiek grzechu, nawet lekkiego.

Uwaga końcowa:

Kościół zachęca wiernych, aby ofiarowali uzyskane odpusty za zmarłych, co może zapewnić odpust zupełny dla siebie w godzinie śmierci.

Należy pamiętać jednak, że odpust zupełny, jak i częściowe można uzyskać tylko dla siebie lub dla zmarłych, nie można ich natomiast ofiarować za osoby żyjące.

Odpust częściowy

- Jeśli wierny wykonując swoje obowiązki i znosząc trudy życia wznosi z pokorą i ufnością myśli do Boga, odnowi akty strzeliste, np. Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.
- Jeśli wierny powodowany motywem wiary pośpieszy z pomocą potrzebującym współbraciom, pomagając im osobiście lub dzieląc się z nimi swoimi dobrami.
- Gdy wierny, aby się umartwić, odmówi sobie czegoś dozwolonego ale przyjemnego dla siebie. Warunek ten ma zachęcić wiernych do praktykowania dobrowolnych umartwień.